

Thở than

Tôi là một kẻ điên cuồng
Yêu những ái tình ngây dại.
Tôi cứ bắt lòng tôi đau đớn mãi.
Đau vô duyên, đau không để làm gì.

Ôi, tình si
Không có một giờ yên ổn!
Nếu bỏ được trái lòng cho gió cuốn,
Đem vứt đi, như là trái chua cay!
Nếu một chiều có thể rải tung bay

Tất cả linh hồn thôn thức!
Nhưng mỗi lần đưa tay lên nén ngực

Xuân Diệu